CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-808/2025 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
1-25128904-03-1r-23102025 Judecător: Maria Adomnița

D E C I Z I E
În numele Legii

05 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul avocatului Vitalie Vangheli în interesele inculpatului Sărbușcă Marcel și recursul inculpatului Sărbușcă Marcel declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Sărbușcă Marcel, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în sat. *****, necăsătorit, la întreținere un copil minor, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004 în baza art.132 alin.(2), 131 alin.(1) și 69 Cod penal al Federației Ruse, fiind stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 11 (unsprezece) ani, sentință pusă în executare pe teritoriul Republicii Moldova prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sec. Buiucani din 28 ianuarie 2005, considerându-se condamnat în baza *****Cod penal al Republicii Moldova, total spre executare 11 (unsprezece) ani închisoare;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 30 martie 2015, în baza art.246^1 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 29 iunie 2015, în baza art. 217^5 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.85 alin.(1) și art. 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 mai 2023 în baza art. 264^1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen

de 8 (opt) luni. În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 1 (un) an;

- prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2023, în baza art.264^1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 august 2024, în baza art. 264^1 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364^1 Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: *16.09.2025 - 01.10.2025*;

În instanța de recurs: *23.10.2025 - 05.03.2026*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025, ***Sărbușcă Marcel*** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 80^1 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus calcularea termenului executării pedepsei din data pronunțării sentințe 01 octombrie 2025, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia sub arest preventiv de la data de 07 septembrie 2025, ora 19:30 (momentul reținerii de facto), până la data pronunțării sentinței - 01 octombrie 2025.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Sărbușcă Marcel a fost menținută măsura preventivă „arest preventiv”.

Corpurile delicte: tichetul „Drager” nr. 820 în data de 07 septembrie 2025 ora 15:06 ridicat de la Marcel Sărbușcă și un dispozitiv CD-R ”Omega” cu plasarea a trei secvențe video din data de 07 septembrie 2025, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, ***Sărbușcă Marcel*** la data de 07 septembrie 2025, în jurul orelor 14:45, fără a deține permis de conducere, acționând intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi al consecințelor care pot surveni, intenționat, încălcând cerințele pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, (...)", a condus în stare de ebrietate, automobilul de model „Volkswagen Vento", cu numărul de înmatriculare *****.

Deplasându-se pe traseul M-5, în apropierea s. Corlăteni, raionul Râșcani, a fost stopat de colaboratorii de poliție aflați în exercițiul funcțiunii. Având o bănuială rezonabilă că, Marcel Sărbușcă a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, l-au testat alcooloscopic cu aparatul „Drager", constatându-se că, în vaporii de aer expirat se conține alcool în cantitate de 1,15 mg/l.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Sărbușcă Marcel întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Vitalie Vangheli în interesele inculpatului Sărbușcă Marcel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri privind stabilirea acestuia a unei pedepsei non privativă de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului s-a invocat că pedeapsa stabilită lui Sărbușcă Marcel prin este prea aspră, menționând că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că inculpatul în instanța de judecată și-a recunoscut integral vina, a depus instanței cerere privind examinarea cauzei în baza 364^1 Cod procedură penală care a fost admisă, se căiește sincer de cele comise, nu are la moment antecedente penale, are la întreținere un copil minor, iar aceste circumstanțe cât şi comportamentul inculpatului permit aplicarea pedepsei mai blânde, neprivative de libertate.

Concomitent, sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025 a fost contestată cu recurs și de către inculpatul Sărbușcă Marcel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura aplicării pedepsei și pronunțarea unei noi decizii privind stabilirea unei pedepse non privativă de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal.

În susținerea poziției respective s-a invocat că până la începerea cercetării judecătorești a depus cerere de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] CPP, și-a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, nu a obiectat la probele acumulate, sunt prezente circumstanțe atenuante, la fel are la întreținere un copil minor, care are nevoie de tată, permis instanței de a-i aplica o pedeapsă mai blândă prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit, în adresa instanței de recurs a parvenit referința acuzatorului de stat, procurorului Liliana Pasat prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificării, invocându-se faptul că Sărbușcă Marcel anterior a fost condamnat de 6 ori, însă nu a mers pe calea corijării, iar faptul că acesta și-a recunoscut vina și a manifestat căință nu sunt suficiente pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului avocatului Vitalie Vangheli în interesele inculpatului Sărbușcă Marcel și recursului inculpatului Sărbușcă Marcel declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025, ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Sărbușcă Marcel a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Sărbușcă Marcel în baza dispozițiilor art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textelor recursurilor înaintate, rezultă că avocatului Vitalie Vangheli și inculpatul Sărbușcă Marcel sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu sunt de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, prin prima art. 90 Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Sărbușcă Marcel conform art. 264[1] alin. (5) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Sărbușcă Marcel constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând

sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal menționează că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de faptul că Sărbușcă Marcel anterior a fost condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004 în baza art.132 alin.(2), 131 alin.(1) și 69 Cod penal al Federației Ruse, fiind stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 11 (unsprezece) ani, sentință pusă în executare pe teritoriul Republicii Moldova prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sec. Buiucani din 28 ianuarie 2005, considerându-se condamnat în baza *****Cod penal al Republicii Moldova, total spre executare 11 (unsprezece) ani închisoare;

2) prin sentința Judecătoriei Bălți din 30 martie 2015, în baza art.246[1] alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare;

3) prin sentința Judecătoriei Bălți din 29 iunie 2015, în baza art. 217^5 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.85 alin.(1) și art. 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni;

4) prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 mai 2023 în baza art. 264^1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) luni. În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 1 (un) an;

5) prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2023, în baza art.264^1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore;

6) prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 august 2024, în baza art. 264^1 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Astfel, Colegiul penal statuează că la stabilirea pedepsei lui Sărbuşcă Marcel instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vina, anterior a fost condamnat de 6 ori, dintre care 4 ori, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 264^1 Cod penal, fiindu-i stabilită atât pedepse non privative de libertate, cât și privative de libertate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpata, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, prima

instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1-182, 239-240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264^1, 324-335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu ***o pătrime doar a limitei maxime*** de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264^1 alin. (5) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă de la 2 500 la 3 000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 2 ani până la 3 ani şi 9 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art. 264^1 alin. (5) Cod penal, în coroborare cu art. 80^1 alin. (2) Cod penal.

La fel, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Distinct, Colegiul penal notează că la stabilirea categoriei de pedeapsă pentru infracțiunea respectivă urmează a se ține cont de obligațiile pozitive a statului de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, or, potrivit jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO *Smiljanic v. Croatia* se statuează că, participarea

în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România)*.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepsei mai blândă, care la caz ar fi instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiții obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiții subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecății nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, Sărbușcă Marcel anterior fiind condamnat de 6 ori, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare, nu și-a făcut concluziile necesare și a continuat să comită noi infracțiunii similare, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluziona că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare la libertate.

Alegațiile recurenților invocate în sensul aplicării față de Sărbușcă Marcel a dispozițiilor art. 90 Cod penal sunt irelevante, or, aceste circumstanțe atenuante au orientat instanța în vederea aplicării pedepsei inculpatului mai aproape de limitele minime.

Pe aceiași undă de idei, Colegiul penal evidențiază că Sărbușcă Marcel o perioadă îndelungată de timp a neglijat normele imperative ce prevăd obligativitatea persoanei de a deține permis de conducere și, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de normele legale și sociale, a condus mijloacele de transport pe drumurile naționale în lipsa permisului de conducere, inclusiv fiind în stare de ebrietate avansată, fapte care în opinia instanței de recurs au pus în primejdie siguranța celorlalți participanți la trafic, stare de pericol care este

prezumată. Or, infracțiunea care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Vitalie Vangheli în interesele inculpatului Sărbușcă Marcel și recursul inculpatului Sărbușcă Marcel declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025 ca fiind nefondate, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Vitalie Vangheli în interesele inculpatului Sărbușcă Marcel și recursul inculpatului Sărbușcă Marcel declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 01 octombrie 2025, prin care Sărbușcă Marcel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, se resping ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător**